

EFS-III.433.13.2023

**POSTANOWIENIE NR 50/24**  
**ZARZĄDU WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO**  
z dnia 11 grudnia 2024 roku

**w sprawie wniosku (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją (...) określającą (...) przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków przeznaczonych na realizację Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, termin, od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków.**

**Na podstawie:** art. 134 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), zwanej dalej „k.p.a.”, w zw. z art. 63 § 3 i art. 64 § 2 k.p.a.; art. 60 pkt 6, art. 61 ust. 4 i 5, art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1530, z późn. zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowych w perspektywie finansowej 2014-2020 (Dz. U. z 2020 r. poz. 818, z późn. zm.); art. 41 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 oraz art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r., poz. 566)

Zarząd Województwa Świętokrzyskiego w składzie:

Marszałek Województwa Świętokrzyskiego – Renata Janik

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Grzegorz Socha

Wicemarszałek Województwa Świętokrzyskiego – Marek Bogusławski

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Andrzej Pruś

Członek Zarządu Województwa Świętokrzyskiego – Anita Koniusz

**postanawia**

**stwierdzić niedopuszczalność wniosku (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy** zakończonej decyzją nr (...) określającą (...) przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków przeznaczonych na realizację Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, termin, od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków.

## **Uzasadnienie**

### **Stan faktyczny**

W dniu (...) Zarząd Województwa Świętokrzyskiego, zwany dalej „Organem” lub „Instytucją Zarządzającą”, otrzymał od (...), zwanej dalej „Beneficjentem”, „Spółką”, „Stroną” lub „Wnoszącym” wniosek z dnia (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją (...) określającą (...) przypadającą do zwrotu kwotę dofinansowania ze środków przeznaczonych na realizację Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Świętokrzyskiego na lata 2014-2020, termin, od którego nalicza się odsetki oraz sposób zwrotu środków.

Przedmiotowy wniosek nie został podpisany przez Wnoszącego.

Stosownie do art. 63 § 3 zdanie pierwsze k.p.a. „podanie wniesione na piśmie albo ustnie do protokołu powinno być podpisane przez wnoszącego, a protokół ponadto przez pracownika, który go sporządził”. W związku z powyższym, na podstawie art. 64 § 2 w zw. z art. 63 § 3 k.p.a. pismem z dnia (...) Organ wezwał Spółkę do usunięcia wskazanego braku formalnego poprzez:

- 1) złożenie przez Wnoszącego własnoręcznego podpisu na przedmiotowym wniosku w siedzibie Departamentu Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu Marszałkowskiego, albo
  - 2) nadesłanie przez Wnoszącego podpisanego odpisu wniosku, co jest równoznaczne z podpisaniem wniosku – w tym przypadku warunkiem skutecznego usunięcia braku formalnego wniosku poprzez jego podpisanie było to, aby pismo składane było odpisem, jednobrzmiącą kopią, a nie pismem nowym
- w terminie 7 dni od dnia otrzymania przedmiotowego wezwania.

Jednocześnie w treści pisma z dnia (...) Organ zawarł pouczenie, że stosownie do art. 64 § 2 k.p.a. nieusunięcie braku formalnego w wyznaczonym terminie spowoduje pozostawienie wniosku z dnia (...) bez rozpoznania.

W dniu (...) Instytucja Zarządzająca otrzymała wniosek Beneficjenta z dnia (...) o ponowne rozpatrzenie sprawy. Strona odpowiedziała tym wnioskiem na skierowane do niej wezwanie do usunięcia braku formalnego. Spółka nie uczyniła jednak zadość wezwaniu Instytucji Zarządzającej z dnia (...). do usunięcia wskazanego braku formalnego, ponieważ pismo Wnoszącego otrzymane przez Organ w dniu (...) (wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy) oraz niepodpisany wniosek Spółki o ponowne rozpatrzenie sprawy, otrzymany przez Instytucję Zarządzającą dnia (...), nie są tożsame co do treści.

Należy zauważyć, że Spółka nie skorzystała z możliwości usunięcia braku formalnego poprzez złożenie przez Wnoszącego własnoręcznego podpisu na przedmiotowym wniosku (pod zdaniem kończącym treść wniosku) w siedzibie Departamentu Wdrażania Europejskiego Funduszu Społecznego Urzędu Marszałkowskiego. W niniejszej sprawie Beneficjent, w odpowiedzi na wezwanie Instytucji Zarządzającej do usunięcia braku formalnego przedłożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy złożony z czterech stron, przy czym podpis Prezesa Zarządu znajduje się pod kończącym pismo zdaniem „Uwzględniając powyższe wnosi się i wywodzi jak w treści niniejszego wniosku [...] wraz z odsetkami obliczonymi jak dla zaległości podatkowych począwszy od dnia (...)”. Pierwotnie złożona wersja wniosku kończyła się na stronie drugiej zdaniem „Wyrażamy nadzieję, że (...) zrozumie sedno naszej sprawy i przychyli się do naszego wniosku [...] gdyż jesteśmy przekonani, że (...) nie jest obojętna na krzywdę jaką wyrządzają naszej spółce organa administracji państwowych”. Złożonego czterostronicowego pisma tym samym nie sposób uznać za odpis wniosku otrzymanego przez Organ (...) – jest to pismo o innej treści. Wniosek przekazany Instytucji Zarządzającej (...) różni się od wniosku złożonego przez Spółkę w (...). (...) przedłożono Instytucji Zarządzającej wniosek składający się z dwóch nieopatrzonych podpisem stron, a następnie w odpowiedzi na wezwanie do usunięcia braku formalnego Spółka złożyła składający się z czterech stron wniosek, przy czym na stronie trzeciej i czwartej wniosku zawarto szereg dodatkowych akapitów z argumentacją Beneficjenta, których brak było w pierwszym złożonym dokumencie. Niezależnie od dodatkowej treści w drugim wniosku, występują również różnice między wersjami wniosku w układzie treści (pierwsze i drugie strony wniosków kończą się różnymi zdaniem).

### **Stan prawny**

Wezwanie Organu z (...) dotyczyło uzupełnienia braku formalnego podania (jedynie uzupełnienia podpisu), a nie uzupełnienia treści podania. Tym samym, Instytucja

Zarządzająca uznała wniosek Spółki otrzymany (...) za nowe pismo, gdyż nie było ono tożsamy z pierwszym pismem. To z kolei uniemożliwiało Organowi merytoryczne rozpoznanie tego pisma. W orzecznictwie przyjmuje się, że warunkiem skutecznego uzupełnienia przez stronę braków formalnych podania poprzez jego podpisanie jest to aby pismo składane było odpisem, jednobrzmiącą kopią, a nie pismem nowym (wyrok NSA z dnia 7 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2261/10, LEX nr 1123127). Teza ta jest aktualna i potwierdzona między innymi w wyroku NSA z dnia 17 maja 2017 r. (sygn. akt II FSK 555/17, LEX nr 2315046).

W niniejszej sprawie Spółkę wezwano pisemnie do usunięcia braku w terminie siedmiu dni (...) z pouczeniem, że nieusunięcie tych braków spowoduje pozostawienie podania bez rozpoznania (art. 64 § 2 k.p.a.), a w pouczeniu wskazano jednoznacznie, iż w przypadku nadesłania podpisanego odpisu wniosku warunkiem skutecznego usunięcia braku formalnego wniosku poprzez jego podpisanie było to, aby pismo składane było odpisem, jednobrzmiącą kopią, a nie pismem nowym. W wyznaczonym terminie Beneficjent nie przedłożył jednobrzmiącej podpisanej kopii pisma (odpisu), przy czym nie nastąpiło również złożenie przez Wnoszącego własnoręcznego podpisu na przedmiotowym wniosku w siedzibie Instytucji Zarządzającej.

Tym samym, Spółka nie uczyniła zadość wezwaniu Instytucji Zarządzającej z dnia (...) do usunięcia wskazanego braku formalnego, jako że identyczność treści nadesłanego w odpowiedzi na ww. wezwanie odpisu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy otrzymanym przez Organ (...) było warunkiem koniecznym i wystarczającym uznania, że pisma te są tożsame. Brak formalny polegający na niepodpisaniu podania nie mógł być skutecznie usunięty przez podpisanie i złożenie innego podania oraz uniemożliwił nadanie pismu biegu.

W wyroku z dnia 17 maja 2017 r. (sygn. akt II FSK 555/17, LEX nr 2315046) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „...organ zasadnie uznał drugie pismo za nowe pismo, gdyż nie było tożsame z pierwszym pismem. To z kolei uniemożliwiało organowi merytoryczne rozpoznanie tego pisma. W orzecznictwie przyjmuje się, że warunkiem skutecznego uzupełnienia przez stronę braków formalnych podania poprzez jego podpisanie jest to aby pismo składane były odpisem, jednobrzmiącą kopią, a nie pismem nowym (tak też w wyroku NSA z dnia 7 lutego 2012 r., sygn. akt II OSK 2261/10)”.

Przedmiotem analizy Organu był także problem istnienia dwóch odmiennych poglądów orzeczniczych w zakresie skutków nieuzupełnienia braków formalnych odwołania od decyzji (na podstawie art. 61 ust. 5 u.f.p. „do wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań”), tj. czy organ odwoławczy powinien pozostawić je bez rozpoznania, czy wydać postanowienie o niedopuszczalności odwołania.

Według pierwszego poglądu „nieusunięcie braku formalnego odwołania w terminie ustawowym skutkuje pozostawieniem tego odwołania bez rozpoznania” (wyrok NSA z dnia 22 czerwca 2017 r., sygn. akt II GSK 845/17, LEX nr 2339616). Z kolei odmienny pogląd wyraził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 2 marca 2021 r. (sygn. akt II OSK 2494/20, LEX nr 3219253), stwierdzając, że „badanie dopuszczalności odwołania, w tym obejmujące ocenę braków formalnych tego środka, jest dokonywane przez organ odwoławczy w trybie art. 134 k.p.a., a postanowienie wydane w tym przedmiocie ma przymiot ostateczności. Stanowisko takie wyrażone zostało m.in. w wyrokach Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 kwietnia 2010 r., sygn. akt I OSK 135/10; z 28 stycznia 2011 r., sygn. akt I OSK 1814/10; z 31 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 2355/14. Argumentem dodatkowo wzmacniającym prezentowane wyżej stanowisko jest to, że wydanie w trybie art. 134 k.p.a. postanowienia o niedopuszczalności odwołania, lepiej zabezpiecza stronie możliwość ochrony jej praw w postępowaniu odwoławczym względem określonej w art. 64 § 2 k.p.a. instytucji pozostawienia podania bez rozpoznania (por. NSA w wyrokach z 1 marca 2017 r., II OSK 3088/15, oraz z 31 maja 2016 r., II OSK 2355/14). W tym więc zakresie podkreślić należy, iż konsekwencją nieusunięcia braków formalnych odwołania nie jest pozostawienie tego środka bez rozpoznania, lecz wydanie - w oparciu o art. 134 k.p.a. postanowienia o niedopuszczalności odwołania”.

Powyższą argumentację podzielił w wyroku z dnia 22 lutego 2017 r. (sygn. akt II SA/Ke 928/16, LEX nr 2260624) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach, który stwierdził, że „zgodnie z art. 134 k.p.a. – powołanym w podstawie prawnej zaskarżonego postanowienia – organ odwoławczy stwierdza w drodze postanowienia niedopuszczalność odwołania oraz uchybienie terminu do wniesienia odwołania. Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne. Wskazany przepis nie określa kiedy ma miejsce niedopuszczalność odwołania.

W orzecznictwie oraz w doktrynie przyjęto natomiast zgodnie, że niedopuszczalność odwołania może wynikać z przyczyn o charakterze przedmiotowym, jak również podmiotowym. Przyczyny przedmiotowe obejmują przypadki braku przedmiotu zaskarżenia oraz przypadki braku możliwości zaskarżenia decyzji w toku instancji. Z kolei niedopuszczalność odwołania z przyczyn podmiotowych obejmuje sytuacje wniesienia

odwołania przez osobę niemającą legitymacji do wniesienia tego środka zaskarżenia albo przez stronę niemającą zdolności do czynności prawnych przewidzianych art. 30 § 2 k.p.a. bądź sytuacji, **gdy odwołanie zawiera braki formalne, np. wynikające z art. 64 k.p.a.**”.

W niniejszej sprawie Organ ostatecznie podziela drugi z zaprezentowanych wyżej poglądów, zgodnie z którym, w sytuacji gdy strona nie usunęła takich braków w terminie, organ odwoławczy powinien wydać postanowienie o niedopuszczalności odwołania, **albowiem jak twierdzi Naczelny Sąd Administracyjny lepiej zabezpiecza stronie możliwość obrony jej praw w postępowaniu odwoławczym niż instytucja pozostawienia podania bez rozpoznania.**

Wobec powyższego, na podstawie art. 134 k.p.a. Organ stwierdził w drodze postanowienia niedopuszczalność wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, gdzie niedopuszczalność wynika w niniejszej sprawie z przyczyn o charakterze podmiotowym (wniosek zawiera braki formalne wynikające z art. 64 k.p.a.).

Mając powyższe na względzie, Zarząd Województwa Świętokrzyskiego postanawia jak w sentencji.

### **Pouczenie**

*Postanowienie w tej sprawie jest ostateczne, zgodnie z art. 134 zdanie drugie k.p.a.*

*Zgodnie z art. 52 § 1 i §2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935, z późn. zm.) Strona może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Kielcach skargę na niniejsze postanowienie w terminie 30 dni od dnia doręczenia postanowienia. Skargę wnosi się za pośrednictwem Zarządu Województwa Świętokrzyskiego.*

*Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535) wpis stały od skargi bez względu na przedmiot zaskarżonego aktu lub czynności w sprawach skarg na postanowienia wydane w postępowaniu administracyjnym, egzekucyjnym i zabezpieczającym wynosi 100 zł. Strona ma możliwość ubiegania się przed sądem o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.*

**MARSZAŁEK  
WOJEWÓDZTWA ŚWIĘTOKRZYSKIEGO**

**RENATA JANIK**

*(dokument podpisano elektronicznie)*

**Otrzymuje(a):**

1) (...);

2) aa.